

20 lipca 1932 r.

B42f 47/34

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 16281.

Kl. 11 e 28.

Walther Erich
(Berlin, Niemcy).

Kartoteka z mechanicznie wyjmowanymi kartami.

Zgłoszono 29 maja 1929 r.

Udzielono 30 kwietnia 1932 r.

Pierwszeństwo: 30 maja 1928 r. (Niemcy).

Znane są kartoteki z urządzeniem do mechanicznego wyjmowania pojedynczych kart lub całych grup. W zwykłej skrzynce do kartoteki, w której mechanicznie wyjmowane karty znajdują się w pewnym odstępie od jednej bocznej ściany skrzynki i jej dna, mogą one być przesuwane pojedynczo lub grupami zapomocą występów, znajdujących się na dwóch przylegających do siebie krawędziach karty i uruchomionych zewnątrz klawiszami. Karty mogą być przesuwane nad dolnymi dźwigniami klawiszowymi zapomocą dotykających je z boku dźwigni klawiszowych i podnoszone zapomocą dolnych dźwigni klawiszowych, które jednocześnie wybierają z podniesionej grupy kart żądane karty.

Istota wynalazku polega na tem, że wybieraki cofają karty jednej lub kilku grup, przesuniętych w bok, w położenie pierwotne, przyczem listwy ryglowe przytrzymują karty w tem położeniu.

Na fig. 1—3 rysunku przedstawione są przykłady wykonania przedmiotu wynalazku w przekrojach poprzecznych; fig. 4 przedstawia kartotekę według wynalazku w widoku perspektywicznym.

Karty Q są zaopatrzone w boczne występy α , b , c ., określające pewne główne grupy kart, oraz w występy 1, 2 3.. na dolnym brzegu, określające podgrupy. Karty są ułożone w skrzynce K w pewnym odstępie od dna i od jednej ze ścian bocznych skrzynki. W wycięciach ściany osa-

dzzone są zabieraki L' , które sięgają w odstęp pomiędzy ścianą skrzynki i krawędziami kart. W przeciwległej bocznej ścianie skrzynki naprzeciw każdego występu $a, b...$ jest osadzona odpowiednia dźwignia klawiszowa $a', b'...$. Dźwignie te są uruchomiane z zewnątrz skrzynki. Pod dolnymi występami 1, 2, 3..., które znajdują się dokładnie pod szczelinami, pomiędzy dolnymi występami 1, 2, 3.. kart.

Wycinanie kart odbywa się w następujący sposób: karty Q zostają przesunięte w bok zapomocą dźwigni klawiszowych $a', b'...$ o odstęp x (pomiędzy krawędziami kart i boczna ścianą skrzynki) tak, że dolne występy 1, 2... zostają ustawione dokładnie nad dolnymi dźwigniami klawiszowymi $1', 2'...$. Z przesuniętej grupy lub z przesuniętych grup kart można następnie wyjmować podgrupy lub pojedyncze karty, podnosząc odpowiednie (najlepiej podwójne) dolne dźwignie klawiszowe $1', 2'...$

Cofanie podgrup lub pojedynczych kart w położenie pierwotne jest uskuteczniane zapomocą opuszczania podniesionych kart i przesuwania ich zapomocą zabieraków L' .

Na fig. 1 przedstawione są karty Q , z których główne grupy przylegają bocznymi występami a, b, c, d, e do jednej ze ścian bocznych skrzynki k , w której są osadzone odpowiednie zabieraki a', b', c', d', e' , uruchomiane od zewnątrz. Przeciwległe brzegi kart są zaopatrzone w wycięcia I, II, III, IV, V (do wyjmowania podgrup), którym odpowiadają zabieraki $I'—V'$. Na dolnym brzegu każdej karty są wykonane dwa występy 1, 2, 3..., które wskutek przesunięcia kart zajmują położenie nad klawiszami $1'—5'$, służącymi do podnoszenia kart. Oprócz tego są osadzone w tych ścianach dźwignie klawiszowe W', L', S' do przesuwania poszczególnych wyjmowanych grup. Zapomocą tych oddzielnych urządzeń można w prosty sposób wyjmować zarówno pojedyncze karty, jak również grupy kart. Działanie urządzeń jest następujące.

I. Wyjmowanie pojedyncze. Wskutek naciśnięcia klawisza głównej grupy, np. c' , wszystkie karty tej grupy zostają przesunięte nad podwójne dźwignie klawiszów podnoszących $1'—5'$. Wskutek przesunięcia w bok lewego klawisza, np. IV' , przesuwa się wszystkie podgrupy w położenie pierwotne, a nad dźwigniami klawiszów podnoszących pozostaje tylko ta jedna podgrupa (grupy z występami c), której karty są zaopatrzone w wycięcie IV . Następnie podnosząc podwójne dźwignie klawiszowe, np. $1'$, podnosi się tę kartę Q , która posiada występy 1.

II. Wybieranie podgrupy. W tym przypadku podnosi się zamiast podwójnej dźwigni klawiszowej $1'$ dźwignię klawiszową S' , tak że podnosi się żadaną podgrupę kart z występami S i wycięciami IV (grupy z występami c).

III. Wybieranie głównych grup. Po naciśnięciu dźwigni klawiszowej c' można całą przesuniętą grupę kart podnieść zapomocą dźwigni klawiszowej S' .

IV. Wybieranie skombinowane. Wskutek naciśnięcia kilku dźwigni klawiszowych głównych grup kart można przesuwać nad podwójne dźwignie podnoszące jednakowe podgrupy kart wszystkich głównych grup, a to zapomocą przesuwania klawisza W' . Można również wyjmować jednakowe pojedyncze karty różnych podgrup dowolnych głównych grup kart zapomocą przedstawiania odpowiednich dźwigni klawiszowych.

Podniesione karty można opuszczać zapomocą opuszczania dźwigni klawiszowej S' , a zapomocą lewej dźwigni klawiszowej L' — cofać je wspólnie w położenie pierwotne.

Ta możliwość łatwego wyjmowania kart zależy jest od ilości dźwigni klawiszowych, względnie od ilości zabieraków każdej grupy kart.

Może być również pożądanie utrzymywanie pewnych oznaczonych kart w poło-

zeniu pierwotnem. W tym celu boczne występy a , b .. są zaopatrzone w wycięcia r , r^2 .. (fig. 2), w które zachodzą listwy c^1 , c^2 ..., połączone w odpowiedni sposób np. z dźwigniami klawiszowymi a' , b' .. Listwy te zwalniają tylko karty, przesuwane zapomocą dźwigni klawiszowych a' , b' , tak że tylko te karty mogą być przesuwane.

W przykładzie wykonania według fig. 3 każda karta zaopatrzona jest w wycięcie a^2 , b^2 , c^2 .. po stronie, przeciwległej występowi a , b ... Każda dźwignia klawiszowa a' , b' ... jest połączona z przeciwległą dźwignią klawiszową a^3 , b^3 ... w ten sposób, że obydwie dźwignie są przesuwane równocześnie. Dzięki temu można przesunąć tylko te karty, których dźwignie, np. c' , zostały naciśnięte, ponieważ wszystkie inne karty przytrzymuje w położeniu pierwotnem również przesunięty zabierak c^3 .

Fig. 4 przedstawia w widoku perspektywicznym kartotekę, wykonaną w myśl wynalazku. Na bokach skrzynki wystają klawisze Z^1 , Z^2 , Z^3 dźwignie bocznych i dźwignie podwójnych oraz klawisze W , L , S .

Liczba bocznych i dolnych występów kart odpowiada liczbie klawiszów.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Kartoteka z mechanicznie wyjmowanymi kartami, ułożonemi w odstępie od

jednej z bocznych ścian i od dna skrzynki, zaopatrzonemi w występy na dwóch prostopadłych do siebie krawędziach i przesuwanemi pojedynczo lub grupami zapomocą dźwigni klawiszowych, znamienna tem, że karty (Q) są przesuwane w bok zapomocą dźwigni klawiszowych (a^1 , b^1 , c^1 ..), odpowiadających występom (a , b , c ...) kart, nad dolne dźwignie klawiszowe (1^1 , 2^1 , 3^1 ..), które podnoszą te karty zapomocą odpowiadających im występów (1 , 2 , 3 ...).

2. Kartoteka według zastrz. 1, znamienna tem, że jest zaopatrzona w dźwignie (I^1 , II^1 ..., a^3 , b^3 , c^3 ...) na przeciwległym dźwigniom (a^1 , b^1 , c^1 ...) boku skrzynki, przyczem dźwignie (I' , II' ..., a^3 , b^3) współdziałają z wycięciami (a^2 , b^2) kart.

3. Kartoteka według zastrz. 1 i 2, znamienna tem, że z jednej strony skrzynki znajdują się oprócz dźwigni klawiszowych (a^1 , b^1 , c^1 ..) listwy (o^1 , o^2 , o^3 ...) do przytrzymywania kart, które nie mają być przesuwane.

4. Kartoteka według zastrz. 1—3, znamienna tem, że dźwignie klawiszowe (a^1 , a^2 , a^3 ...) i dźwignie (I^1 , II^1 , III^1 , a^1 , b^1 , c^1) lub dźwignie (a^1 , b^1 , c^1) i listwy (o^1 , o^2 , o^3) są ze sobą sprzężone.

Walther Erich.
Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

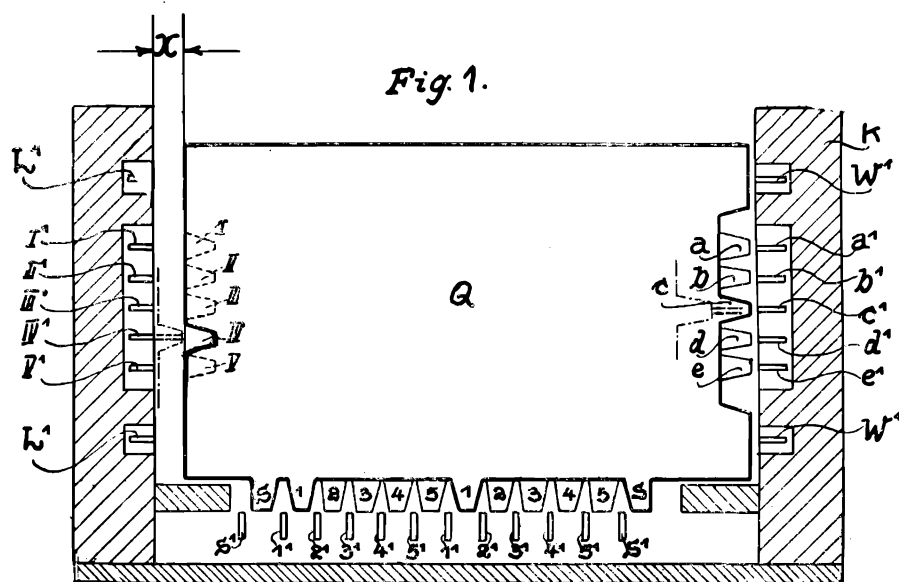

Fig. 2.

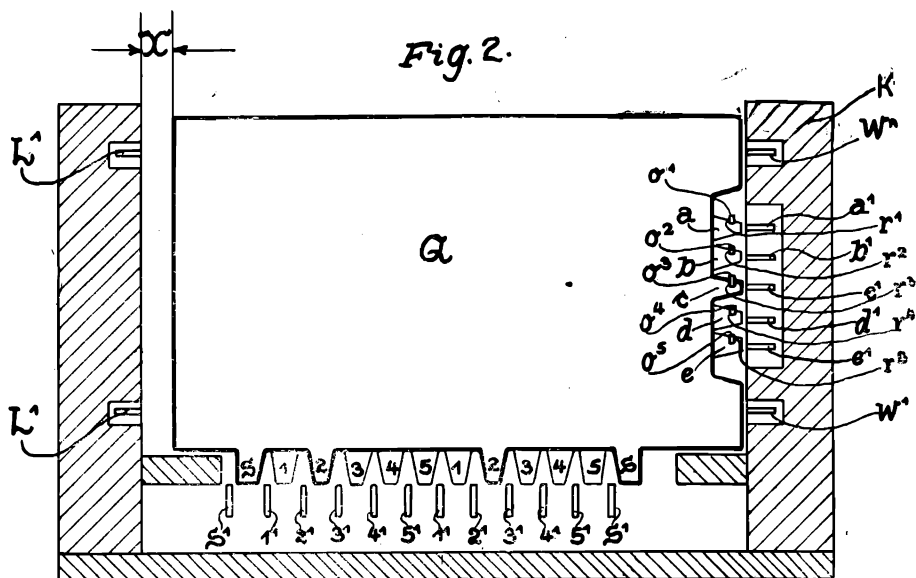

Fig. 3.

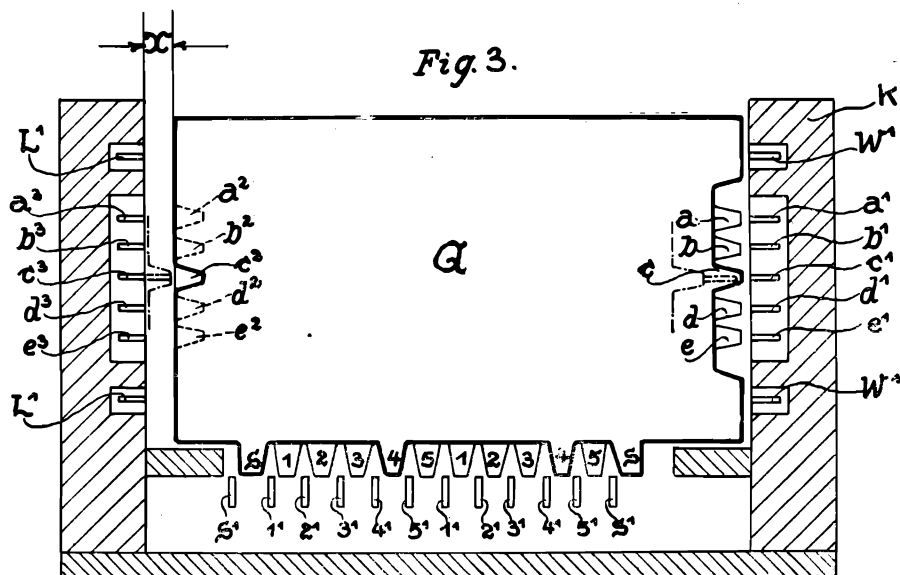

Fig. 4.

